

اسم الحزن الیرم

www.ketab.ir

سرشناسه: کلینی، محمد بن یعقوب، ۳۲۹ق.
عنوان قرارداد: الکافی - اصول - فارسی - عربی، شرح
عنوان و نام پدیدآور: اصول کافی / کلینی (ره)
با ترجمه و شرح فارسی: محمدرضا انصاری محلاتی.
مشخصات: نشر: قم: هجرت، ۱۳۹۰.

شابک دوره: ۲-۲۷-۲۷۱۶-۹۶۴-۹۷۸

شابک ج ۱: ۹-۲۸-۲۷۱۶-۹۶۴-۹۷۸

شابک ج ۲: ۶-۲۹-۲۷۱۶-۹۶۴-۹۷۸

وضعیت فهرست‌نویسی: فیا.

یادداشت: فارسی - عربی.

یادداشت: کتاب حاضر در سالهای مختلف توسط

مترجمین و ناشرین متفاوت ترجمه و منتشر شده است.

موضوع: احادیث شیعه - قرن ۴ق.

سنااس افزوده: انصاری محلاتی، محمدرضا، ۱۳۳۷ - مترجم.

رده‌بندی گسترده: ۱۳۹۰/۴۱/۲۲۰/۸/۱۲۹ BP

رده‌بندی ریزی: ۲۹۷/۲۱۲

شماره کتابشناسی ملی: ۲۵۵۷۲۴۷

مؤسسه انتشارات هجرت

قم / خیابان معلم / کوچه ۶ / پلاک ۱۰۰

صندوق پستی ۱۹۳ ☎ تلفن ۷۷۴۲۳۵۹ ☎ فاکس ۷۷۴۰۸۷۷

اصول کافی / جلد دوم

تألیف / مرحوم ثقة الاسلام کلینی (ره)

ترجمه و شرح فارسی / محمدرضا انصاری محلاتی

ناشر / مؤسسه انتشارات هجرت

چاپ اول / ۱۳۹۴

چاپخانه / سرور

تیراژ / ۵۰۰۰ دوره

شابک دوره‌ای: ۲-۲۷-۲۷۱۶-۹۶۴-۹۷۸

شابک جلد دوم: ۶-۲۹-۲۷۱۶-۹۶۴-۹۷۸

کلیه حقوق برای ناشر محفوظ است

☎

اصول کافی

مرحوم ثقة الاسلام كلینی (ره)

جلد دوم

ترجمہ / محمدرضا انصاری محلاتی

مؤسسه انتشارات هجرت

۱۳۹۱

فهرست مندرجات

کتاب ایمان و کفر

۵	
۵	باب سرشت مؤمن و کافر
۱۲	باب اینکه رسول خدا ﷺ نخستین کسی بود که پاسخ گفت ...
۱۳	باب اینکه چگونه آدمیان پاسخ گفتند با آنکه دعای بودند؟
۱۳	باب آفرینش خلق بر فطرت یگانه پرستی
۱۵	باب اینکه ممکن است مؤمن در صلب کافر باشد
۱۵	باب اینکه هر گاه خدا بخواهد مؤمن را بیافریند
۱۵	باب اینکه مقصود از رنگ همان اسلام است
۱۶	باب اینکه آرامش همان ایمان است
۱۷	باب اخلاص
۱۸	باب شرایع
۱۹	باب ارکان اسلام
۲۵	باب اینکه اسلام سبب حفظ خون [و وسیله ادای امانت] است و پاداش ...
۲۶	باب اینکه ایمان همواره با اسلام است ولی اسلام همواره با ایمان نیست
۲۸	باب دیگری از آن در این باب آمده است که اسلام پیش از ایمان است
۳۵	باب اینکه ایمان بر همه اعضای بدن پخش شده است
۴۱	باب سبقت گرفتن به سوی ایمان
۴۳	باب درجات ایمان
۴۶	باب توصیف اسلام

۴۷	باب خصلتهای مؤمن
۵۰	باب وصف ایمان
۵۱	باب برتری ایمان بر اسلام و برتری یقین بر ایمان
۵۲	باب حقیقت ایمان و یقین
۵۳	باب تفکر و اندیشه
۵۴	باب ارزشهای اخلاقی
۵۶	باب فضیلت یقین
۵۸	باب خشنودی به قضای الهی
۶۱	باب واگذارن کارها به خدا و توکل کردن بر او
۶۴	باب بیم و امید
۶۸	باب خوشبینی به خداوند بزرگ
۶۹	باب اعتراف به تقصیر
۷۰	باب اطاعت و استیجاب
۷۲	باب پارسایی
۷۵	باب عفت
۷۶	باب دوری گزیدن از کارهای نامحرم
۷۷	باب انجام واجبات
۷۷	باب درستی کردار و پایداری ورزیدن بر آن
۷۸	باب عبادت
۸۰	باب تبت
۸۱	باب میانه روی در عبادت
۸۲	باب اینکه به کسی برسد که کاری از سوی خدا پاداش دارد
۸۳	باب صبر و شکیبایی
۸۸	باب سپاسگزاری
۹۴	باب خوشخویی
۹۷	باب خوشرویی
۹۸	باب راستگویی و ادای امانت
۹۹	باب شرم و حیا
۱۰۰	باب عفو و گذشت
۱۰۲	باب فرو بردن خشم
۱۰۴	باب حلم و بردباری
۱۰۶	باب سکوت و نگهداری زبان
۱۰۹	باب مدارا و سازگاری
۱۱۰	باب نرمی و مهربانی

۱۱۲	باب فروتنی
۱۱۵	باب دوستی در راه خدا و دشمنی در راه خدا
۱۱۸	باب نکوهش دنیا و زهد ورزیدن به آن
۱۲۶	باب قناعت
۱۲۹	باب کفاف
۱۳۰	باب شتاب در کار نیک
۱۳۲	باب انصاف و عدالت
۱۳۵	باب بی‌نیازی از مردم
۱۳۷	باب صلۀ رحم
۱۴۳	باب احسان به پدر و مادر
۱۴۸	باب اهمیت دادن به امور مسلمانان و خیرخواهی کردن ...
۱۵۰	باب احترام به سالمندان
۱۵۰	باب برادری و بستن با یکدیگر
۱۵۲	باب حقوقی که برای وابستگان به ایمان و نقض‌کنندگان ...
۱۵۳	باب اینکه برادری بر اساس دین واقع نشده و تنها بر پایه شناخت ...
۱۵۳	باب حق مؤمن بر برادرش بر پای حق
۱۵۸	باب مهرورزی و دلسوزی نسبت به یکدیگر
۱۵۹	باب دیدار برادران
۱۶۲	باب دست دادن به یکدیگر
۱۶۷	باب معافه کردن
۱۶۸	باب بوسیدن
۱۶۸	باب گفت و گوی برادران با یکدیگر
۱۷۱	باب شاد کردن مؤمنان
۱۷۵	باب تأمین نیاز مؤمن
۱۷۸	باب تلاش برای حاجت مؤمن
۱۸۰	باب برطرف کردن اندوه مؤمن
۱۸۱	باب اطلاع مؤمن
۱۸۵	باب کسی که مؤمنی را ببوشاند
۱۸۶	باب مهر ورزیدن به مؤمن و گرامی داشتن او
۱۸۸	باب خدمت به مؤمن
۱۸۸	باب خیرخواهی مؤمن
۱۸۹	باب اصلاح میان مردم
۱۹۰	باب زنده‌داشتن مؤمن
۱۹۱	باب دعوت خانواده به ایمان

۱۹۱	باب ترک دعوت مردم
۱۹۳	باب اینکه خدا دین را تنها به کسی می‌دهد که او را دوست دارد
۱۹۳	باب سلامت دین
۱۹۴	باب تقیه
۱۹۹	باب رازداری
۲۰۳	باب مؤمن و نشانه‌ها و صفات او
۲۱۴	باب اندک‌بودن شمار مؤمنان
۲۱۶	باب خشنودی به موهبت ایمان و شکیبایی بر هر چه پس از آن روی دهد
۲۱۷	باب آرامش یافتن مؤمن به مؤمن دیگر
۲۱۷	باب آنچه خدا به واسطه مؤمن دفع می‌کند
۲۱۸	باب اینکه مؤمنان بر دو دسته‌اند
۲۱۹	باب پیمانی که خدا از مؤمن گرفته که بر گرفتاریهایی که به او می‌رسد شکبیا باشد
۲۲۱	باب سخت بودن بای مؤمن
۲۲۷	باب ارزش مستندانی مسلمانان
۲۳۱	باب اینکه دل دو گوش دارد که هر شتم شیطان در آنها می‌دمند
۲۳۲	باب روحی که مؤمن به وسیله آن تأیید می‌شود
۲۳۲	باب گناهان
۲۳۸	باب گناهان کبیره
۲۴۵	باب کوچک شمردن گناهان
۲۴۶	باب اصرار بر گناهان
۲۴۷	باب ریشه‌های کفر و پایه‌های آن
۲۴۹	باب ریا و خودنمایی
۲۵۳	باب ریاست‌طلبی
۲۵۴	باب نیرنگ در طلب دنیا به وسیله دین
۲۵۴	باب کسی که از دادگری سخن گوید و خود به گونه دیگر عمل کند
۲۵۵	باب جدال و ستیزه و دشمنی با مردم
۲۵۷	باب خشم
۲۵۹	باب حسد
۲۶۱	باب تعصب و ورزیدن
۲۶۲	باب تکبر
۲۶۵	باب خودپسندی
۲۶۷	باب دوستی دنیا و حرص و ورزیدن بر آن
۲۷۱	باب طمع
۲۷۱	باب درستی و خشونت

۲۷۲	باب بدخویی
۲۷۲	باب بی‌خردی
۲۷۳	باب ناسزاگویی
۲۷۵	باب کسی که از شر او پرهیز می‌کنند
۲۷۶	باب تجاوز و سرکشی
۲۷۷	باب فخرفروشی و تکبر
۲۷۸	باب قساوت و سختدلی
۲۷۸	باب ظلم و ستمکاری
۲۸۲	باب پیروی از هوس
۲۸۳	باب مکر و نیرنگ و فریب
۲۸۴	باب دروغگویی
۲۸۷	باب کسی که دارای دو زبان است
۲۸۸	باب ترک معاشرت با یکدیگر
۲۸۹	باب قطع رحم
۲۹۱	باب نافرمانی (پدر و مادر)
۲۹۲	باب انکار کردن نسب
۲۹۳	باب کسی که مسلمانان را بی‌آزارد و آنان خوار بشمارد
۲۹۵	باب کسی که لغزشها و عیبهای مؤمنان را بدین کند
۲۹۶	باب سرزنش کردن (مؤمن)
۲۹۷	باب غیبت و تهمت
۲۹۸	باب نقل کردن چیزی بر ضرر مؤمن
۲۹۹	باب شتمات و شادمانی به گرفتاری مؤمن
۲۹۹	باب دشنام دادن
۳۰۰	باب تهمت و بدگمانی
۳۰۱	باب کسی که خیرخواه برادر مؤمنش نباشد
۳۰۲	باب خُلف وعده
۳۰۲	باب کسی که مانع کار برادر مؤمنش گردد
۳۰۴	باب کسی که برادرش از او کمک بخواهد و او به وی کمک نکند
۳۰۵	باب اینکه کسی چیزی را که خود یا دیگری دارد از مؤمنی منع کند
۳۰۶	باب کسی که مؤمنی را بترساند
۳۰۶	باب سخن‌چینی
۳۰۷	باب فاش کردن اسرار
۳۰۹	باب کسی که با نافرمانی آفریدگار، از آفریده فرمان ببرد
۳۰۹	باب کیفرهای سریع گناهان

۳۱۰	باب همنشینی با گناهکاران
۳۱۴	باب اصناف مردم
۳۱۶	باب کفر
۳۲۰	باب انواع کفر
۳۲۱	باب ارکان کفر و شاخه‌های آن
۳۲۳	باب صفت نفاق و منافق
۳۲۵	باب شرک
۳۲۶	باب شک
۳۲۸	باب گمراهی
۳۳۱	باب مستضعف
۳۳۳	باب کسانی که کارشان موقوف به فرمان خداست
۳۳۴	باب اصحاب اعراف
۳۳۴	باب اصناف مخالفان و ذکر قدرته و خوار و مرجئه و اهل شهرها
۳۳۶	باب کسانی که دلشان به دین آورده می‌شود
۳۳۷	باب ذکر منافقان و گمراهان و بلیس در دعوت الهی
۳۳۷	باب سخن خدای بلندمرتبه: «بخش مردم خدا را در حاشیه می‌پرستند»
۳۳۸	باب کمترین چیزی که بنده به وسیله آن مؤمن یا کافر یا گمراه می‌شود
۳۴۰	باب ثبوت ایمان و اینکه آیا رواست خدا آن را از کسی بگیرد؟
۳۴۰	باب کسانی که ایمانشان عاریتی است
۳۴۲	باب نشانه کسی که ایمانش عاریتی است
۳۴۲	باب فراموشی دل
۳۴۳	باب اینکه منافق هر چند زبان‌آور باشد دلش تاریک است ...
۳۴۳	باشد دلش نورانی است
۳۴۴	باب دگرگونی حالات دل
۳۴۵	باب وسوسه و حدیث نفس
۳۴۶	باب اعتراف به گناهان و پشیمانی از آنها
۳۴۸	باب پوشاندن گناهان
۳۴۸	باب کسی که آهنگ کار نیک یا کار زشتی کند
۳۴۹	باب توبه
۳۵۳	باب آموزش خواستن از گناه
۳۵۵	باب آنچه خداوند بزرگ به آدم • هنگام توبه داده است
۳۵۶	باب لغزشهای کوچک
۳۵۷	باب اینکه گناهان بر سه گونه‌اند
۳۵۸	باب شتاب در کیفر گناه

۳۶۱	باب توضیح گناهان
۳۶۲	باب کم نظیر دیگر
۳۶۳	باب اینکه خدا به وسیله اهل عمل عذاب را از کسانی که اهل عمل ...
۳۶۳	باب اینکه ترک گناه آسان تر از طلب توبه است
۳۶۳	باب استدراج
۳۶۴	باب محاسبه عمل
۳۷۰	باب کسی که از مردم عیبجویی می کند
۳۷۰	باب اینکه مسلمان به آنچه در جاهلیت کرده است مجازات نمی شود
۳۷۱	باب اینکه کفر، در صورت توبه کردن از آن، عمل گذشته را باطل نمی کند
۳۷۱	باب کسانی که از بلا معاف شده اند
۳۷۲	باب آنچه از عهده امت برداشته شده است
۳۷۳	باب اینکه وجود ایمان هیچ گناهی زیانبار نیست ...
۳۷۴	کتاب دعا
۳۷۴	باب فضیلت دعا و شیوه آن
۳۷۵	باب اینکه دعا سلاح مؤمن است
۳۷۶	باب اینکه دعا بلا و قضا را رد می کند
۳۷۸	باب اینکه دعا درمان هر دردی است
۳۷۸	باب اینکه هر که دعا کند دعایش مستجاب می شود
۳۷۸	باب الهم شدن دعا
۳۷۹	باب سبقت گرفتن در دعا
۳۷۹	باب باور داشتن اجابت دعا
۳۸۰	باب روی آوردن به دعا
۳۸۱	باب اصرار در دعا و انتظار اجابت آن
۳۸۲	باب نام بردن حاجت در دعا
۳۸۲	باب نهان داشتن دعا
۳۸۲	باب اوقات و حالاتی که امید اجابت دعا در آنها می توان داشت
۳۸۴	باب رغبت، بیم، تضرع، توجه، التماس، پناه جستن و درخواست از خدا
۳۸۶	باب گریه کردن
۳۸۸	باب ستایش خدا پیش از دعا
۳۹۰	باب گرد آمدن برای دعا
۳۹۱	باب دعا کردن برای همه
۳۹۱	باب کسی که اجابت دعایش به تأخیر می افتد
۳۹۳	باب درود فرستادن بر پیامبر، محمد و خاندانش *

۳۹۷	باب اینکه در هر مجلسی یاد خداوند بزرگ لازم است
۳۹۹	باب بسیار یاد کردن خداوند بزرگ
۴۰۱	باب اینکه صاعقه به کسی که ذکر خدا گوید نمی‌رسد
۴۰۱	باب اشتغال به ذکر خداوند بزرگ
۴۰۲	باب ذکر خداوند بزرگ در نهان
۴۰۲	باب یاد کردن از خداوند بزرگ در میان غافلان
۴۰۳	باب سپاس و تمجید خدا
۴۰۴	باب آموزش خواستن
۴۰۵	باب گفتن «سبحان الله» و «لا اله الا الله» و «الله اکبر»
۴۰۶	باب دعا کردن برای برادران دینی در غیابشان
۴۰۸	باب کسی که دعایش مستجاب می‌شود
۴۰۹	باب کسی که دعایش مستجاب نمی‌شود
۴۱۰	باب نفرین کردن بر دشمن
۴۱۲	باب مباحله
۴۱۳	باب آنچه پروردگار بلندتر از او است
۴۱۵	باب کسی که بگوید: «لا اله الا الله»
۴۱۵	باب کسی که بگوید: «لا اله الا الله و الله اکبر»
۴۱۵	باب کسی که بگوید: «لا اله الا الله وحده وحده»
۴۱۵	باب کسی که ده بار بگوید: «لا اله الا الله وحده لا شریک له»
۴۱۶	باب کسی که بگوید: «أشهد أن لا اله الا الله وحده»
۴۱۶	باب کسی که هر روز ده بار بگوید: «أشهد أن لا اله الا الله»
۴۱۷	باب کسی که ده بار بگوید: «یا الله یا الله»
۴۱۷	باب کسی که بگوید: «لا اله الا الله حقاً حقاً»
۴۱۷	باب کسی که بگوید: «یارب یارب»
۴۱۸	باب کسی که از روی اخلاص بگوید: «لا اله الا الله»
۴۱۸	باب کسی که بگوید: «ماشاء الله لاحول ولا قوة الا بالله»
۴۱۸	باب کسی که بگوید: «استغفر الله الذی لا اله الا هو الحی القیوم»
۴۱۹	باب دعا کردن به هنگام صبح و شام
۴۳۱	باب دعا هنگام خوابیدن و بیدار شدن
۴۳۵	باب دعا هنگام بیرون رفتن انسان از خانه
۴۳۸	باب دعا کردن پیش از نماز
۴۳۹	باب دعا کردن پس از نمازها
۴۴۴	باب دعا برای روزی
۴۴۷	باب دعا برای ادای دین

۴۴۹	باب دعا برای گرفتاری و غم و اندوه و ترس
۴۵۶	باب دعا برای دردها و بیماریها
۴۶۰	باب حرز و تعویذ
۴۶۴	باب دعا هنگام خواندن قرآن
۴۶۶	باب دعا برای حفظ کردن قرآن
۴۶۷	باب دعا‌های کوتاه برای همهٔ حاجتهای دنیا و آخرت

کتاب فضیلت قرآن

۴۸۵	باب ارزش کسی که به دستورات قرآن عمل کند
۴۹۱	باب کسی که به سختی قرآن را فرامی‌گیرد
۴۹۴	باب کسی که قرآن را حفظ کرده و سپس آن را فراموش نموده است
۴۹۶	باب قرائت قرآن
۴۹۶	باب خانه‌ای که در آنجا قرآن خوانده می‌شود
۴۹۷	باب پادشاه خواندن قرآن
۴۹۹	باب خواندن قرآن از پیش مسجف
۵۰۰	باب شمرده خواندن قرآن از صدای زینا
۵۰۲	باب کسی که هنگام خواندن قرآن خود را غش می‌زند
۵۰۲	باب اینکه قرآن در چه مدتی خوانده می‌شود و به پایان می‌رسد؟
۵۰۴	باب اینکه قرآن همان گونه که نازل شده است با او می‌برد
۵۰۴	باب فضیلت قرآن
۵۱۱	باب روایات کم‌نظیر

کتاب معاشرت

۵۱۷	باب معاشرتهای ضروری
۵۱۷	باب حسن معاشرت
۵۱۹	باب کسی که دوستی و همنشینی با او لازم است
۵۲۰	باب کسی که همنشینی و رفاقت با او ناپسند است
۵۲۱	باب دوستی و مهرورزی با مردم
۵۲۴	باب اینکه آدمی باید محبت خود را به برادرش ابراز کند
۵۲۵	باب سلام کردن
۵۲۷	باب کسی که باید آغاز به سلام کند
۵۲۸	باب اینکه سلام کردن یک تن از گروه بس است و پاسخ دادن ...
۵۲۸	باب سلام کردن به زنان
۵۲۹	باب سلام کردن بر پیروان سایر ادیان
۵۳۱	باب مکاتبه با اهل ذمه

۵۳۱	باب چشم‌پوشی و گذشت
۵۳۲	بابی کم‌نظیر
۵۳۳	باب عطسه کردن و دعا برای عطسه کننده
۵۳۷	باب لزوم احترام مسلمان سالخورده و سفیدموی
۵۳۸	باب گرمی داشتن بزرگواران
۵۳۹	باب حق کسی که بر انسان وارد شود
۵۳۹	باب اینک مجلسها امانت‌اند
۵۳۹	باب درگوشی سخن گفتن
۵۴۰	باب نشستن
۵۴۱	باب تکیه دادن و دست بر زانو حلقه زدن
۵۴۲	باب شوخی کردن و خندیدن
۵۴۵	باب حق همسایگی
۵۴۸	باب حد همسایگی
۵۴۸	باب خوشرفتاری حق رفتن بر فقر
۵۴۹	باب نامه نوشتن به یکدیگر
۵۴۹	باب روایات کم‌نظیر
۵۵۲	باب نهی از سوزاندن کاغذهای نوشته شده